

[Arbejdsministeren]

somhederne til gavn for investeringspolitikken.

Denne regering vil ikke være med til det indgreb over for virksomhederne, som også dette forslag lægger op til. Vi er gået imod siden 1973 ved hver eneste behandling her i folketinget, og vi vil gøre det igen.

Et af de nye elementer i det radikale forslag er inddragelsen af de offentligt ansatte, hvis produktivetsforbedringer skal bindes i investeringer i erhvervslivet. Jeg tror, at det ville kræve en meget pædagogisk indsats, før man får gjort de offentligt ansatte interesse-rede i en sådan idé. Det har intet at gøre med, at de ansatte skal gøres engagerede i deres egen virksomhed, og muligheden for at investere i aktier findes allerede i dag.

Regeringen ser sådan på det, at det, der egentlig er tale om, er, at staten med de offentligt ansatte som fortrap investerer statsmidler, dvs. skattemidler, i erhvervslivet over en længere periode. At medinddrage de offentligt ansatte på denne måde er efter regeringens opfattelse et kunstgreb, som ingen – ej heller de offentligt ansatte – vil være interesseret i.

Man må også nok sige, at der er tale om en selvskabt plage. Hvis man ved tvang vil gennemføre noget over for den ene del af befolkningen, som påstås at være et stort gode, kan jeg godt forstå, at de radikale føler sig som skyldnere over for den anden del. Hvorfor ikke i stedet acceptere, at frivillige aftaler mellem arbejdsmarkedets parter – de offentlige såvel som de private – på dette som på alle andre områder altid vil være de tvangsmæssige, uniformerede løsninger overlegne, fordi de svarer til folks ønsker, og disse ønsker er forskellige. Det betyder ikke, at man ikke kan opmuntre og tilskynde til en bestemt adfærd, men det er noget helt andet end tvang, og tvang er der jo tale om, uanset hvor længe denne tvang eventuelt skal udskydes.

Det radikale forslag indeholder en omtale af behovet for et konsekvent og kontrolleret udviklingsarbejde, hvis formål er at styrke de ansattes dispositionsmuligheder og indflydelse på egen arbejdssituation.

Videre omtales behovet for mere tidssvarende ledelsesformer og vigtigheden af en styrkelse af de ansattes kreativitet, ansvarlighed og selvstændighed.

Regeringen kan tilslutte sig disse overordnede mål. Sigtet med regeringens moderniseringsprogram er bl.a. at modernisere ledelsesformer og sikre en decentralisering af opgaveløsningen, der kan bidrage til at udvikle de enkelte ansattes selvstændighed, engagement og kreativitet. Dette kræver information og accept fra ledelsens side af et større råderum for den enkelte ansatte i udførelsen af arbejdsopgaverne.

Med udgangspunkt i det høje kvalifikationsniveau, der er hos det offentlige personale, samt de øgede krav fra befolkning og erhvervsliv om en hurtig og effektiv løsning af de offentlige opgaver må vi også arbejde for at give den enkelte ansatte i den offentlige sektor de bedste muligheder for at varetage sit arbejde. Her kommer både den enkeltes efteruddannelse, kompetence og muligheder for at komme med initiativer ind i billedet.

Det er også nødvendigt at se på, om de traditionelle hierarkiske organisationsformer fortsat er hensigtsmæssige. Væsentlige midler er her personale- og lederudvikling samt forskning og andet administrativt udviklingsarbejde.

Den i februar i år fremlagte redegørelse for moderniseringen af den statslige administration viser, at der er igangsat en lang række konkrete initiativer. Det er regeringens opfattelse, at denne udvikling kan foregå inden for rammerne af de eksisterende regler for det formaliserede samarbejde på de offentlige arbejdspladser.

De radikale finder imidlertid, at reglerne for samarbejdsudvalgene må revideres. Der er således i beslutningsforslaget indbygget et brud med princippet om arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet, og her må regeringen klart sige fra.

Det er regeringens vurdering, at der i de gældende regler er vide rammer og store muligheder for et aktivt og positivt samarbejde mellem ledelse og ansatte omkring de kommende ændringsopgaver, hvori et af kernepunkterne er den enkelte ansattes placering og udviklingsmulighed.

Endelig lægger regeringen vægt på en fortsættelse af den igangværende dialog med de offentligt ansattes organisationer om moderniseringsarbejdet i den offentlige sektor. På dette område har vi i vid udstrækning de samme hensigter som det radikale venstre.